

Colonialraadet. Det fremgaaer ligeledes af det citerede Sted i Betænkningen, at det ikke er det ærede Udvalgs Mening, at samtlige Grundlovens personlige og Eiendomsrettigheder skulde udvides til Colonierne, men kun for en Deel tiltraades dette. Seer man derimod hen til, hvad det da er, Udvalget har meent, at der burde optages i Colonialloven, for at denne i Sandhed kunde svare til sit Navn, da findes det betegnet Pag. 496—497 og Pag. 494. Jeg turde maaffee først tillade mig at gennemgaae de forssjellige Punkter, Udvalget har opstillet Pag. 496 og 97; vel ere disse fremsatte under Udvalgets Bemærkninger til en speciel §, men jeg troer dog, man vil give mig Ret i, at de ifølge hele Tankegangen i Udvalgets Betænkning saavel som i de Grundringer, jeg har fremsat, ville kunne siges ikke at høre til Sagens Detail, men i høieste Grad at vedkomme Sagen i dens Princip og i dens Almindelighed. Jeg skal derfor tillade mig korteligen at gennemgaae disse Sætninger. Det foreslaaes da af Udvalget, at der skulde optages paa passende Steder i Colonialloven for det Første: „I de dansk-vestindiske Besiddelser er den executive Magt, under vedkommende Ministers overordnede Ledelse, betroet de af Kongen indsatte Gouverneurer.“ Jeg tilstaaer, at jeg har ondt ved at fatte, at det er et Savn, at denne Sætning ikke udtrykkeligt staaer i Lovforslaget. Jeg troer, at det fremgaaer af hele Contexten, at der er en Gouverneur, og at det efter Ordfoiningen er vist, at en Gouverneur fremdeles skal være der. Denne Sætning troer jeg altsaa staaer i Lovudkastet, om end med andre Udtryk. — Den næste Sætning er den: „Den dømmende Magt udøves af Domstolene, der ene have at rette sig efter Loven.“ Jeg tillader mig at troe, at Retstilstanden i Colonierne er og i de henved 200 Aar, hvori Danmark har besiddet disse Colonier, har været saaledes, at det vistnok er mindre nødvendigt, at det udtrykkeligt staaer i Colonialloven, at der skal vedblive at være Domstole, og at Dommerne skulle rette sig efter Loven. Jeg troer, at det er saa selvforstaaeligt, at jeg virkelig ikke indseer, at der er tilstrækkelig Grund til for denne eller flere saadanne Sætningers Skyld at hjemvise Sagen til ny Behandling.

Der staaer ikke engang det, som staaer f. Ex. i den danske Grundlov, at den dømmende og administrative Myndighed skulle sondres, skjøndt det er en Sætning, der maaffee vel kunde være rigtigt at opstille ogsaa i Colonierne, naar man virkelig skulde udtale sig om deilige Grundsatninger og Grundrettigheder, inden selve de Forslag, hvorved de bringes til praktisk Udførelse, foretages. Men jeg troer, det er heldigere, at det ikke staaer der, og det, uagtet det vel turde være muligt, at man tidligere vil komme til en saadan Udfillelse af den praktiske Ve i Colonierne end i Møderlandet. Det hedder dernæst: „Kongen besætter Embederne og kan afsætte og forflytte Embedsmænd i Henhold til Grundloven. Dis ses Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven for Colonierne.“ Jeg indseer ikke, at denne Sætning kan være af stor Interesse for andre af Coloniens Befolkning end Embedsmændene, og for Embedsmændene behøves den ikke; thi for Embedsmændene er denne Sætning allerede udtalt i den danske Grundlov. Det er jo nemlig klart, og det fremgaaer baade af Grundlovens Indhold og af den senere Discussion om Pensionsloven og af mange andre Forhandlinger, at Grundlovens Bestemmelse om Kongens Besøelse med Hensyn til Embedsmændene naturligtvis ligesaavel passer paa Kongens Embedsmænd i Colonierne, som paa alle andre Embedsmænd, og uden at den Umstændighed, at Grundloven ikke er thinglæst i Colonierne, forsaavidt kan gjøre nogen Forskel enten til Skade eller til Fordeel for de coloniale Embedsmænd. Vil man have et udtrykkeligt Beviis derfor, saa tillader jeg mig at henvise til Pensionsloven, hvor det udtrykkeligt staaer, at Reglerne for de coloniale Embedsmænds Pensionering nærmere skulle bestemmes ved Lov, men at det midlertidigt har sit Forblivende ved de nu gjældende Bestemmelser. Deri ligger jo nok som, at man antager, at Grundlovens § 22 og Pensionsloven i sine almindelige Forudsætninger ogsaa omfatte Colonierne, endskjøndt de specielle Regler angaaende Pensionens Bestemmelse. I denne Henseende ere de coloniale Embedsmænd ganske i Klasse med Præ-